

Leder 30. september 2015: Obama – udmanøvreret, skubbet af scenen, kørt ud på et sidespor, men ... Stadig i embedet

I den nye lederskabsdynamik, der demonstreredes på FN's Generalforsamling, og som anføres af præsident Putin, præsident Xi og andre BRIKS-nationer og samarbejdspartnere, er præsident Obama og hans herrer på dramatisk vis blevet udmanøvreret og skubbet af scenen. Faren består i, at Obama stadig er i embedet. Dette definerer amerikanernes fortsatte opgave, som den blev gentaget i fuld offentlighed under et livligt gademøde, der blev afholdt af **aktivister fra LPAC's Manhattan-projekt mandag ved FN Plaza**, med det klare budskab på deres bannere, som dette: »Obama: Hjælp med Verdensfreden: Gå af i dag!«

Et foto af denne planche, samt et andet: »Putins stopper Obamas Holocaust; Smid Obama ud«, blev sendt ud i hele verden af Sputnik News i løbet af de seneste 48 timer. Sputnik-Amerika dækkede fhv. senator Mike Gravel i går, under overskriften, **»Obama burde tilslutte sig Putin i en forenet indsats i Syrien – fhv. amerikansk senator«**.

Med hensyn til Syrien, så var den ene, umiddelbare og konkrete ting, der kom ud af det 90 minutter lange møde mandag aften mellem Putin og Obama, en bekræftelse på, at det amerikanske og russiske militær ville kommunikere med hinanden med det formål at fremme »de-konfliktion« i deres militære operationer. Det er ironisk, eftersom netop denne proces blev indledt den 18. sept. i en telefonsamtale mellem den russiske forsvarsminister Shoigu og den amerikanske forsvarsminister

Carter, men kort tid efter blev afvist af Obamaregeringen. Dette er typisk, og farligt. Kerry og Lavrov skal også mødes onsdag for yderligere at gå i dybden med de russiske, diplomatiske initiativer. Ifølge en amerikansk kilde, så dominerede Putin diskussionen med Obama med konkrete forslag til en reel krig, med FN-mandat, for at udslette Islamisk Stat, og han fik for første gang fornemmelsen af, at Obama var blevet tvunget til at høre efter.

Men, som Lyndon LaRouche gentog tirsdag, så findes der ingen tryghed, før Obama er fuldstændig fjernet fra magten.

Efter Putin-Obama-mødet førte Putin omgående en lang, åben dialog med russiske journalister ([tilgængelig i fuld længde på Kremls webside](#)).

Men Obama forlod mødet uden et ord.

Putin gentog til reporterne det, han tidligere på dagen havde sagt til FN's Generalforsamling: de amerikanske, franske og australske bombninger i Syrien er illegale, uden et mandat fra FN's Sikkerhedsråd eller en invitation fra den syriske regering. Vi må i stedet handle efter streng »overholdelse af normerne for international lov ... «

Putin opfordrer til samarbejde om Syrien for at bekæmpe terrorisme, og han opfordrede til, at der afholdes et møde mellem alle de berørte parter i oktober måned. Der har været flere russiske initiativer om dette, forud for denne uges møde i FN. Det fælles efterretningscenter i Bagdad (Rusland, Iran, Irak og Syrien) blev lanceret og vil være operationelt i oktober; der er en parallel, bilateral kanal mellem Rusland og Israel; og sluttelig mødtes Rusland, Kina og Indien for nogen tid siden i Beijing for at iværksætte et omfattende samarbejde om international terrorisme inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråd.

Midt i alle disse vigtige handlinger kommer et særligt, strategisk initiativ imod de grønne fascister. Under præsident

Putins tale den 28. sept. til FN's Generalforsamling fremkom han med det tilbud, at Rusland, sammen med FN, ville ko-sponsorere en global konference om »biosfæren og tekno-sfæren« for at behandle nye, avancerede teknologier, der kan løse problemet med ressource-udtømmning og forbedre planetens miljø. Hertil kommer, at den indiske premierminister Modi har genoptaget sit angreb på den udviklede sektors intriger, der blev lanceret i København (COP15), og advarede om, at Indien ikke vil acceptere nogen såkaldte aftaler om klimaforandring, der udelukker nationerne i udviklingssektoren fra reel, videnskabsdrevet, økonomisk vækst. Under et møde på tomandshånd med Modi fik præsident Obama efter sigende et stilfærdigt vredesanfald over Modis modstand og vil sende amerikanske regeringsembetsmænd til New Delhi for at klemme Indien, forud for klimatopmødet i december i Paris (COP21).

Obama/Putin-mødet i NY: Vred Obama tvunget til at befatte sig med Ruslands Putin

29. september 2015 – Det 90 minutter lange møde mellem præsidenterne Obama og Putin, der endelig blev afholdt i går (mandag), var ikke et møde på tomandshånd, men en formel affære med fem eller seks regeringsfolk fra hver nation – her iblandt udenrigsministrene Sergei Lavrov og John Kerry – der flankerede deres præsident, som sad i hver sin ende af et langt bord.

Obama sagde intet om mødet bagefter og overlod det til en unavngiven »højtplaceret regeringsperson« at give en kort rapport senere samme aften om, at mødet havde været »produktivt« og »fokuseret« og mest omhandlede Ukraine og Syrien. Den unavngivne regeringsperson rapporterede imidlertid, at den amerikansk-russiske koordinering vedr. operationer i Syrien, som Obamas Hvide Hus tidligere havde skudt ned, vil blive etableret. Som nationale, statslige radiokanaler opsummerede regeringspersonens rapport, så »aftalte de to præsidenter, at deres militær skulle bevare kommunikation med henblik på 'de-konfliktion'« af operationer i Syrien.

Ulig Det Hvide Hus udlagde Kreml billeder af mødet, og præsident Putin afholdt en pressekonference med russiske journalister ved De forenede Nationer bagefter. Også Putin karakteriserede mødet som »meget konstruktivt, forretningsmæssigt og overraskende nok meget åbenhjertigt«, og han gav udtryk for sit synspunkt om, at det var meget nyttigt, men han var ligefrem om den fortsat farlige tilstand af de russisk-amerikanske relationer, og om hvem, der er ansvarlig for denne tilstand:

»Desværre befinder relationerne mellem Rusland og USA sig på et temmelig lavt punkt; dette er indlysende uden mine kommentarer. Men, det var ikke vores initiativ, der forårsagede en sådan lavkonjunktur i relationerne mellem Rusland og USA. Det er vore amerikanske partners holdning. Er det godt eller dårligt? Jeg mener, det er dårligt, både for bilaterale relationer og globale anliggender. Men det er det valg, USA har truffet.

Vi er altid parat til at udvikle kontakter og genoprette relationer i fuld skala«, tilføjede han. »Med hensyn til mødet i dag, så var det meget nyttigt, og, hvilket især er glædeligt, så var det meget oprigtigt. Jeg mener, at vore amerikanske partnere forklarede deres holdning ganske klart i mange spørgsmål, inklusive afgørelsen af situationen i Ukraine

og Syrien, så vel som i Mellemøsten generelt. Vi har, selv om det kan synes overraskende, mange sammenfaldende punkter og meninger i alle disse spørgsmål. Vi er også uenige om nogle ting, som vi har aftalt at arbejde på i fællesskab. Jeg håber, at dette arbejde vil blive konstruktivt ... «

Putin understregede betydningen af Minsk-processen i Ukraine-spørgsmålet; med hensyn til Syrien gjorde han det klart, at Obamas politik for regimeskifte og hans insisteren på, at Bashar al-Assad må fjernes fra embedet før alt andet, fortsat udgør et centralt punkt i deres uenighed.

Putin gentog til de russiske journalister, at Rusland ikke vil bøje sig mht. princippet om national suverænitet. Han rapporterede, at han med Obama havde drøftet den kendsgerning, at amerikanske, franske og australske bombninger i Syrien er illegale, da der hverken foreligger en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, og heller ikke en invitation fra den legitime regering, der bakker disse handlinger op. Med hensyn til Assad: »Jeg har stor respekt for mine kolleger – både den amerikanske præsident og den franske præsident – men de er imidlertid, så vidt jeg ved, ikke borgere i Den syriske Republik, og bør derfor ikke tage del i at beslutte en anden stats fremtidige lederskab. Dette er syrerens anliggende.«

Rusland »vil ikke udelukke noget, men hvis vi handler, så bliver det i streng overensstemmelse med normerne for international lov«, sagde Putin.

Leder 29. september 2015: USA/New York: LaRouchePAC transformerer omgivelserne omkring FN

Et fænomenalt demonstrationsmøde i New York City på begge sider af krydset mellem 42. og 3. gade mandag morgen, da FN begyndte. Dynamikken i gaderne omkring FN har fuldstændig ændret sig. Substansen i det mobiliserende miljø er blevet en resonans mellem det, der siges inde i FN af Putin, Xi og andre, og så det, vi foretager os udenfor. Det er som om, de delegerede har fået en mulighed for, for første gang, offentligt at sige højt, hvad de indtil nu har diskuteret eller tænkt bag lukkede døre. Dette skyldes, at vi offentligt har diskuteret den store indsats, hvor historien nu skal transformeres.

Gademødet startede tidligt på dagen – så tidligt, at alle, der gik på 42. gade, gik mod øst, hen imod FN's Generalforsamling. Resultatet var, at Obamas bilkortegede kørte forbi vores møde med vores store skilt, der viste Obamas ansigt i en paddehattesky («STOP WW3, AFSÆT OBAMA!«), der pegede direkte mod hans vindue. Hans profil kunne ses gennem den præsidentielle firehjulstrækkers rude. Man spørger sig selv, om hans silhouette rystede pga. virkningerne af alle de vejhuller, der er overalt på 42. gade, eller om det skyldes ren psykotisk raseri. Som dagen gik kom de, der havde passeret os om morgenen, tilbage samme vej. 2.000 flyvesedler blev uddelt, inklusive LPAC-flyvesedlen, »Obama søger krig«, med LaRouches vurdering af Obamas dræbertendenser.

Denne deployering spillede korets rolle – alle i området var

opmærksomme på bilkortegerne, der kørte forbi – med Obamas som den første. Og vores »Obama, Hjælp Verdensfreden: GÅ AF!«-banner, der, med sine 12 fod lange stænger, kunne ses på næsten en husbloks afstand. Vi præsenterer ikke bare et budskab, vi handler på en proces, der er i færd med radikalt at skifte i øjeblikket. Så når vi sagde, Putin har ret, Obama er et r..h.., responderede mange af diplomaterne og andre følelsesmæssigt; de smilede, lo, nikkede, og de modigste kom hen for at tale ærligt med os. Lignende respons fik det spørgsmål, der blev stillet til mange: »Tror du, det er i dag, Obama siger op?«

Dette eksemplificeredes af et par afrikanske diplomater, der fordømte den kendsgerning, at USA havde presset deres nation til at arrestere den besøgende, sudanesiske statsleder, mens denne var i deres land. »Han er en siddende regeringschef!«, udbrød de. Andre responderede på en lignende måde til den nye BRIKS-renæssance, som borgmesteren for en stor, afrikansk hovedstad, og som var blevet inspireret af ideen om, at **USA faktisk kunne tilslutte sig BRIKS**, gennem LaRouches indgriben.

Pressesekretæren for præsidenten fra en lille, men betydningsfuld, afrikansk nation var ekstatiske over at møde os og over at overbringe sin boss vores rapport om Global Opvarmning. Disse mennesker var måske mest bevæget over vores banner, hvor der stod **»Velkommen til præsidenterne Putin og Xi [’Velkommen’ på engelsk, russisk og kinesisk]; rigtige amerikanere ønsker et Win-Win-Paradigme!«**

Endnu mere morsomt end mødet med Obamas silhouette var det øjeblik, hvor David Cameron gik forbi vores bord. Han blev genkendt af en ledende, ung aktivist, som omgående spurgte ham lige op i ansigtet, »Hej, Cameron, hvor er din gris?«. Han lo en hul, britisk latter, mens vores andre aktivister holdt

Obama-moustachen op i Camerons øjenhøjde.

Nye handlemuligheder har pludselig åbnet sig. Med lidt eksperimenteren fandt vi ud af, at enhver afrikansk diplomat kunne nærmes med ordene »Obama er en dræber. Han må standses. Og global opvarmning er en racistisk, britisk svindel for at dræbe afrikanere. Enhver afrikaner må forstå dette!« I løbet af de seneste dage har vi uddelt en pakke, der inkluderer **EIR's rapport om global opvarmning**, til mange, hvis ikke alle, afrikanske FN-missioner. Nogle af os sagde til hver person, vi så med et blå ID-kort, »Hvis du er med i en delegation, eller arbejder i FN, så er dette til dig« og gav dem **Helgas FN-appel**, samt anden litteratur.

Hvis vi forlænger vores følehorn ud i hele området, så finder vi, at virkningen af vores opstilling på gaden kan materialiseres gennem forholdet mellem det, der finder sted i FN-GF, og det, vi foretager os. Folk, der arbejder i de lokale forretninger, tilmelder sig, efter at de gentagne gange har set os. Mindst 10 forskellige, tidligere LaRouche-støtter kom over til vores bord, af hvilke nogle meldte sig til for at hjælpe. Vores aktivister rekrutterer mange betydningsfulde mennesker – fra en højtplaceret, russisk finansperson til en ledende oversætter for den kinesiske delegation.

Ved en senere begivenhed ved NY-universitetet var Bill Roberts og Asuka Saito tilhørere til en tale, som blev holdt af Irlands præsident Michael Higgins, der talte om behovet for en ny måde at tænke på, et nyt paradigme, der var noget andet end det gamle paradigme fra Chicagoskolen for Økonomi, der har været dominerende. Bill gik op til præsidenten efter talen: »Jeg er helt enig med dig, vi må have et nyt paradigme. Det er det, Putin talte om i dag.« Bill henviste til **Rapporten om Verdenslandbroen**.

Higgins læste titlen på rapporten. Han sagde, »Åh, ja, jeg har talt med Xi Jinping om dette. Giv venligst min assistent rapporten, og så vil vi læse den.« Bill fulgte op, »Og denne

her er mere kontroversiel« og gav ham **Rapporten om global opvarmnings-svindlen.**

Higgins responderede positivt til at læse den.

En russisk reporter fra et russisk statsmedie interviewede **Diane Sare** om gademødet. Hun gik i lag med spørgsmålet om Obamas dræbermentalitet og understregede Obamas forhold til sin stedfader. Reporterens respons: »Uhyggeligt.« Der var flere interviews i dagens løb til freelancejournalister og andre, og der blev optaget filmklip af det lokale WPIX-II, som de forsikrede ville blive anvendt senere på dagen, og af RTR Vesti, en russisk Tv-kanal.

Dette er fantastisk!

**Jeg donerer 150 kr. til Schiller
Instituttets**

**mobiliseringsaktiviteter, seminarer
m.v. i Danmark**

**Giro: 564-8408 ● Homebanking:
1551-5648408**

Helga Zepp-LaRouche tager føringen i diskussion på Kinas Radio International om relationerne mellem Kina og USA

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

28. september 2015 – Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, blev interviewet over telefon som del af et ekspertpanel i en **55 min. lang diskussion om relationerne mellem Kina og USA i en nyhedsudsendelse på Kinas Radio International Show, den 25. sept.**, med Liu Kun og Brian Kopczynski som studieværter. Andre gæster omfattede tre akademiske eksperter i kinesisk/amerikanske relationer: prof. Tao Wenshao fra Kinesisk Akademi for Samfundsvidenskab; prof. Rick Dunham, Tsinghua Universitet, og prof. Mark Beeson fra Universitetet i Vestaustralien.

China Radio International er Folkerepublikken Kinas statsejede radiokanal.

Det første spørgsmål lød: »Hvad får de to, politiske giganter, Kina og USA, til at synes om hinanden, og hvad skiller dem?«

Zepp-LaRouche svarede:

»Det er ekstremt vigtigt, at de to mest betydningsfulde

lande i verden, med hensyn til størrelse og magt, har et stabilt forhold til hinanden; den bedre del af USA ser på Kina ud fra dette standpunkt. Fra præsident Xis side, så har han gjort det meget klart, at han ønsker en åbning med »win-win«-politikken. Jeg mener imidlertid, at der netop nu består en total ulighed i den måde, de to lande bærer sig ad.«

Intervieweren bemærkede, at »kun USA Today havde en hovedoverskrift om præsident Xis besøg [i USA].«

»Hvad er Kinas plads i USA's nuværende, globale strategi, og vice versa?«, lød det næste spørgsmål.

Fr. LaRouche svarede:

»Jeg mener, at de forskellige forslag, der kommer fra Kina, og som jeg mener, i høj grad er baseret på **den konfucianske opfattelse**, at verden kun kan fungere, hvis den er baseret på en harmonisk relation nationerne imellem, virkelig er nøglen. Dette kommer til udtryk i præsident Xis tilbud om win-win-samarbejde; han inviterede rent faktisk på APEC-topmødet sidste år præsident Obama til at samarbejde med Kina om den Nye Silkevej; om **politikken for »Ét bælte, en vej«**, sammen med ideen om at have en ny model mellem de store nationer. Det er en helt anden idé om internationale relationer mellem nationer, baseret på suveræniteten, gensidig respekt og anerkendelse af forskellige samfundssystemer. Jeg mener, at denne model netop nu er meget attraktiv, og som er blevet vedtaget af BRIKS-landene; den rækker ud til ASEAN, og også til de latinamerikanske lande, der har gavn af denne form for win-win-samarbejde med Kina.

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør

samarbejde.

Jeg kan blot håbe, at USA, som er i store vanskeligheder netop nu – jeg mener, dets finanssystem er i en forfærdelig forfatning; mange mennesker siger, at det er værre end i 2008; der kunne komme en alvorlig nedsmeltning af finanssystemet, hvad øjeblik, det skal være. Og den eneste måde, hvorpå USA kunne komme ud af det, ville være, hvis USA ville se chancen i dette tilbud netop nu; der er en stor splittelse; nogle mennesker siger, at det absolut ville være i USA's interesse, og at USA bør samarbejde; andre siger, nej, vi er verdens eneste leder – verdens eneste stormagt; Rusland er blot en regional magt, og Kina bør holdes tilbage ...

Selv chefen for Generalstabscheferne, general Martin Dempsey, har advaret om, at USA ikke bør gå lige ind i en Thukydides-fælde[1] og se Kina som en trussel, og forsøge at gå i krig. Og hvis USA's chef for Generalstabscheferne advarer om dette, så må han have en god grund.«

Dette efterfulgtes af en diskussion om Kinas økonomi mellem de tre professorer, med prof. Dunham, der sagde: »Det bekymrer mig noget, at USA besluttede ikke at tage del i AIIB og i stedet går ind for den konkurrerende idé med TPP.« Prof. Tao bemærkede, at mange amerikanere, Henry Kissinger og andre, hilser AIIB velkommen og kritiserer Obama for ikke at gå med.

Intervieweren spurgte Zepp-LaRouche: »Kan økonomiske forbindelser og handelsforbindelser stadig fungere som den faste klippegrund for generelle relationer mellem USA og Kina?«

Hun svarede:

»Det mener jeg absolut, at de kan. Hvis der består stærke økonomiske bånd, er det en måde, hvorpå alle de nuværende spændinger kan overvindes. Af alle indgåede aftaler ville jeg understrege, at USA og Kina har aftalt at bygge et

højhastighedstog mellem Los Angeles og Las Vegas; det er ikke min yndlingsrute, for den fører til et kasino, men kendergerningen er, at Kina leverer den meget, meget avancerede teknologi til fremme af handel – af hvilken 18.000 kilometer er blevet bygget internt i Kina, og som er af fremragende kvalitet. Enhver ved, at USA's infrastruktur har et presserende nødvendigt behov for forbedringer; vejene; og der er ikke noget effektivt togsystem.

Jeg har foreslået, at USA tager imod tilbuddet om win-win-samarbejde. Der kunne blive et samarbejde om at udvikle togsystemet i hele USA. Hvorfor ikke bygge disse tværs over USA, fra Vestkysten til Østkysten, og på selve Østkysten; det ville blive langt mere overlegent end det nuværende system med fly. Hvis blot USA ville tilslutte sig initiativet med den Nye Silkevej, ville det betyde, at USA kunne genopbygges.»

Dernæst diskuterede professorerne faldet i den kinesiske økonomi og citerede en statistik fra Moody's Analytics om, at, for hvert fald i den kinesiske økonomi på 1 %, falder USA's vækst med 2 %, som et eksempel på den kinesiske økonomis bølgeeffekt på verden.

Helga Zepp-LaRouche afbrød:

»Jeg vil gerne kommentere på dette; der er en meget stor forskel, for den amerikanske økonomi drives hovedsageligt frem af værdipapirsaktiver – det drives meget frem på basis af værdipapirsaktiver; meget Wall Street; meget monetaristiske værdier, hvor den kinesiske økonomi derimod for det meste er baseret på realøkonomi. Kina har en utrolig vækst i industrien; det er engageret i industriprojekter med lande i hele verden.

Så selv om der var en lille problem med aktiemarkedet i Kina, så har det langt mindre betydning. Wall Street er fuldstændig bankerot. Jeg ville ikke foretage en

sammenligning af disse to økonomier på denne måde. Kendsgerningen er, at Wall Street er totalt bankerot. Den amerikanske realøkonomi befinder sig i en absolut forfærdelig forfatning. Den kendsgerning, at den kinesiske økonomi er begyndt at forgrene sig til mange dele af verden, giver den kinesiske økonomi mere substans og gyldighed.»

Det endelige spørgsmål til Zepp-LaRouche lød: »Hvad kan man forvente vil blive opnået ved dette besøg mellem disse to ledere?«

Hun svarede:

*»Jeg har skrevet en **appel til de politiske ledere**, der i løbet af de næste par dage skal tale på FN's Generalforsamling, om, at de ikke må forpasse den måske sidste mulighed for at skabe et nyt paradigme for verden. Vi har så mange problemer; vi har faren for en finansiel nedsmeltning; krig, terrorisme, flygtningekrisen i Europa, der virkelig er ved at komme helt ud af kontrol, så jeg mener, vi behøver en ny æra for civilisationen. Og jeg mener, at præsident Xis »win-win«-tilbud er den bedste model hertil på dagsordenen.»*

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Xi Jinping: Kina vil give

yderligere to milliarder dollars til fattige nationer og bygge 600 projekter med hjælp fra udlandet

27. september 2015 – Xi Jinping fremlagde lørdag – først i en tale til FN's konference »Sustainable Development Summit 2015« (Topmøde om Bæredygtig Udvikling 2015), og dernæst til et møde i Syd-Syd-samarbejdet (SSC) – flere store kinesiske udviklingsprojekter i hele verden, ud over Silkevejsprojektet, AIIB, BRIKS Udviklingsbank, de særlige udviklingsfonde osv., der allerede er sat i værk.

Han startede med at love en »foreløbig investering« på to milliarder dollars i den internationale fondspulje til bekæmpelse af fattigdom i de fattigste lande. Dette øger Kinas andel i denne FN-fond til tolv milliarder dollars over de næste 15 år.

Xi sagde ved SSC-mødet, at Kina vil starte 600 udviklingsprojekter i udviklingslandene over de næste fem år, 100 i hver af følgende kategorier: landbrug, reduktion af fattigdom, handel, beskyttelse af miljøet, sundheds- og uddannelsessektoren. Han udtalte i den forbindelse, at »samarbejde og fællesskab med udviklingslandene er og bliver det urokkelige grundlag for Kinas udenrigspolitik«.

Han sagde, at disse projekter er baseret på et princip om »retfærdighed over gevinst« (på ironisk og ynkelig vis påstod dækningen i *New York Times*, at Kina har været en dovendidrik mht. udviklingshjælp!)

Xi revsede ved topmødet om bæredygtig udvikling Vestens nuværende undertvingende, politiserende model for hjælp. Han fremlagde Kinas håb for fremtiden: at alle nationer og alle

folkeslag ville modtage retfærdig bistand; at bistanden ikke kun går til »nogle nationer, men ikke til andre«, og at mindre og fattigere nationers stemmer skal blive hørt, »når nye, internationale regler udformes«. FN's »2015-mål« (MDG's) fra de sidste 15 år, der skal overtages af Målene for Bæredygtig Udvikling, var af en komplet undertvingende natur – hvis et fattigt land var »godt«, og gjorde alt, det fik besked på, ville det få nogle håndører.

Xi bekendtgjorde også etableringen af et »Center for Viden om International Udvikling« i Kina, som skal hjælpe udviklingslandene.

Han fremlagde også gældssanering for de fattigste lande og sagde, at Kina vil tilbyde 270.000 legater til studerende fra udviklingslande, som kan komme til Kina og få enten en højere uddannelse eller en erhvervsrettet uddannelse, mens han tilbød uddannelse til yderligere 500.000 studerende i deres eget hjemland.

**Præsident Putins fulde tale i
FN 28. sept.
– video, engelsk voice over**

Obamas tale i FN afslører ham – rapport og video

I dag, den 28. sept., udspyede Obama sit krigsgale snavs over de samlede repræsentanter for verden på FN's Generalforsamling. Blot få minutter senere fastslog Putins fremlæggelse med syvtommersøm den usminkede sandhed: at Obama er færdig.

Mens han på hyklerisk vis nævnte »regering ved international lov« og ondskaben i »magt er ret«, gjorde Obama Putin og Syriens Bashar al-Assad til direkte målskive for anklager om, at de var roden til alt ondt i verden i dag og hævdede endda, at Assad er årsagen til ISIS-rædslen i Irak og Syrien. »Lad os huske på, hvordan det begyndte«, fantaserede han.

»Assad reagerede på fredelige protester ved at optrappe undertrykkelse og drab, som igen skabte vilkårene for den aktuelle strid. Og Assad og hans allierede kan således ikke simpelt hen pacificere det store befolkningsflertal, der er blevet brutaliseret af kemiske våben og hensynsløse bombardementer.«

Han sagde, at »visse stormagter hævder sig på måder, der er i modstrid med international lov«, hvilket må have fået tilhørerne til at gispe efter vejret; dernæst klagede han over, at disse samme magter fremfører, at, for at bekæmpe terrorisme,

»må vi støtte tyranner som Bashar al-Assad, der kaster tøndebomber for at massakrere uskyldige børn, fordi alternativet sikkert er værre«.

Han skød dernæst brystet frem:

»Jeg er leder for det stærkeste militær, verden nogen sinde har kendt, og jeg vil aldrig tøve med at beskytte mit land eller vore allierede, ensidigt og ved hjælp af magt, om nødvendigt.«

(Senere fremdrog Putin ødelæggelsen af Libyen og Irak, lande, der bestemt ikke truede nogen, samt Obamas ensidige tilsidesættelse af FN's charter og international lov.)

Obamas diskussion blev mere direkte med hensyn til Ukraine:

»Se på Ruslands annektering af Krim og yderligere aggression i Ukraine ... Vi kan ikke passivt se til, når en nations suverænitet og territoriale integritet åbenlyst krænkes.«(!)

Idet han tydeligvis følte presset, sagde han klagende:

»Det er ikke en sammensværgelse af amerikansk-støttede NGO'er, der afslører korrupsion og sætter befolkningens forventninger op i hele verden; dens teknologi, sociale medier og ønsket, der ikke kan indskrænkes, hos folk overalt om at træffe deres egne valg om, hvordan de ønsker at blive regeret.«

Rusland har, sagde han hysterisk, startet en ny kold krig, og er nu ved at kollapse.

Obama vendte gentagne gange tilbage til situationen i Syrien, men omtalte aldrig russernes flanke-initiativ, hvorved de intervenserer militært og skaber en ægte, international koalition for at knuse ISIS, hvilket er årsagen til Obamas forstillelse foran hele FN.

Se hele Obamas tale i FN her:

<https://www.youtube.com/watch?v=e3V9I2Dx7vk>

Leder, 29. september 2015: Putin har netop demonstreret princippet om flanken

“Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand” – Vladimir Putin i De forenede Nationer.

Indenfor, udenfor og i stor afstand fra FN på Manhattans østside var det i dag åbenlyst, at den russiske præsident Vladimir Putin er i færd med at ændre den strategiske form af verdensbegivenhederne, og også har betydelig støtte blandt amerikanere for en reel, international koalition til bekæmpelse af terrorisme.

Putins tale i FN, hvor han forsvarede denne organisations charter, der havde Franklin Roosevelt som sin oprindelse, var ligefrem og effektiv. Han sagde, at der var blevet skabt en terrorisme, der hastigt bredte sig, og skabt forarmelse og tab af respekt for livet i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens, gennem krige for regimeskift, eller »demokrati-krige«, der krænker dette FN-charter og international lov, og at denne ødelæggelse ville brede sig, indtil den blev standset.

»Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand.«

Et heldags demonstrationsmøde uden for FN med 40 aktivister fra LaRouchePAC oplevede en usædvanlig modtagelighed for sit banner-budskab: »Obama: Hjælp verdensfreden. Gå af.« Den totalt falske krig, som Obamas »60-nationer stor koalition«

angiveligt skulle udkæmpe imod ISIS-terroristerne, er gået ned til at være et par luftangreb om dagen, mens tilfangetagne amerikanske våben og USA's »allieredes« støtte til ISIS/al-Qaeda har fået terroristernes kamprækker til at svulme op til 30.000 alene i Syrien og Irak.

Som »ud af den blå luft« er en ny koalition, der rent faktisk vil bekæmpe terroristerne, imidlertid hastigt ved at vokse frem omkring Putins russiske initiativ ind i Syrien, med støtte fra Kina. Også hen over Europa, såvel som i Mellemøsten, fejer der et skift med hensyn til accept af dette initiativ.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev af medier bedt om at kommentere Putins 2 timer lange CBS-interview. Under diskussioner med **LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi mandag** sagde LaRouche, at der er ved at fremkomme et fundamentalt skift, som er revolutionært, i den politiske strategi. Wall Street kollapser også. Verden vil snart repræsentere noget andet for menneskeheden, sagde han. Og dette i en periode, hvor man ikke længere tror på opdagelsen af fundamentalt nye principper – fysiske, økonomiske eller politiske!

Putin, sagde han, har netop demonstreret princippet om flanken – imod et afgørende punkt for den totale fiasko for Obamas politik, og har kastet Obamas Hvide Hus ud i forvirring og vrede.

I mellemtiden bekendtgjorde Kinas præsident Xi endnu en forpligtelse til 100 mia. dollars, gennem FN, til international infrastrukturudvikling. Kinas »win-win«-politik, eller konfucianske politik for økonomisk udvikling, er en integreret del af det globale skift, der er i gang.

Obamas mest effektive bidrag hertil? Gå af.

Leder, 28. september 2015: Krig eller fred står på spil i Manhattan i dag

I dag, mandag den 28. sept., er en afgørende mærkedag i historien, med den russiske præsident Vladimir Putin, der kommer til Manhattan for at fremlægge sin flankemanøvre imod præsident Obama og hans herrer i London og på Wall Street. Det er et opgør mellem kreativitet og sindssyge, mellem global udvikling og global disintegration; mellem krig og fred. Putin er allerede begyndt at deployere ekstensivt militærudstyr i Syrien, på anmodning fra den legitime, syriske regering under præsident Assad. Som han sagde til Charlie Rose i et interview, der skal sendes i afsnit mellem søndag nat og tirsdag, så er han forpligtende engageret til at forsvare denne legitime regering, eftersom »alle andre handlinger i modsat retning« ville skabe en katastrofe, »som vi nu ser det« i Libyen. Han påpegede, at denne deployering var helt i overensstemmelse med international lov, ulig tilsvarende deployeringer fra præsident Obamas side, hvis

»levering af militær støtte til illegale strukturer er i modstrid med principperne i moderne, international lov og De forenede Nationers Charter«.

Der er panik i Det Hvide Hus under Obamas forberedelser til at mødes privat med Putin, efter at de begge taler til Generalforsamlingen i dag. En afvisning af Putins forslag om en international koalition mellem nationer for at beskytte den suveræne stat Syrien, og verden, mod det barbariske ISIS, vil

afsløre Obama som en åbenlys støtte af præcis disse terroristnetværk – nøjagtig som general Michael Flynn, den tidligere chef for det amerikanske Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), sagde den 31. juli til Al Jazeera, hvor han anklagede Obama for »bevidst« at støtte al-Qaeda for at opnå et regimeskift i Libyen og Irak.

TASS rapporterede søndag, at Irak, Iran, Syrien og Rusland allerede har etableret et center i Bagdad for koordinering af efterretninger og operationer imod ISIS, og som skal ledes af repræsentanter for disse nationers generalstabe. Vil Obama modsætte sig denne indsats?

Præsident Xi Jinping sendte yderligere chokbølger gennem FN i lørdags, hvor han fremlagde kinesiske planer om yderligere flere store udviklingsprojekter i hele verden, med en alvorlig kritik af den eksisterende politik, hvor der kun gives hjælp til de lande, der lydigt følger de vestlige magters ordre. Kina, sagde han, vil, i sine udviklingsprojekter, sætte »retfærdighed over interesser«.

Og den tredje leder af Rusland-Kina-Indien-trekanten, der anfører BRIKS-nationerne i skabelsen af et nyt paradigme for fred gennem udvikling, sprængte hul i den grønne fascistdagsordens planer om at bruge svindelen med global opvarmning til at nedlukke udvikling over hele verden. Den indiske premierminister Narendra Modi sagde til FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, at der bestod et »tillidsunderskud« over for de udviklede lande, der bruger klimaspørgsmålet til at afholde udviklingslandene fra at forbedre deres befolkningers levestandard, under påskuddet om kontrol af CO₂-udledning. Det var Indien og Kina, der førte an i den heldige afvisning af tvungen nedbringelse af CO₂, og som ødelagde Klimakonferencen i København i 2009, »COP15«, og det er sandsynligt, at vi kan vente det samme ved »COP21«, Klimakonferencen i Paris i december måned.

EIR's nye Specialrapport, *Skræmmekampagne om 'Global*

Opvarmning' er Befolkningsreduktion, ikke Videnskab[1], må læses og distribueres for at sikre netop et sådant resultat.

I lørdags blev **Lyndon LaRouche**, under en konference i **Manhattan**, spurgt, hvilken fremgangsmåde, man skulle anvende for at mobilisere folk på et tidspunkt, hvor faren, som nu, er så alvorlig. Han svar var, i uddrag:

»Obama var på randen af at lancere en atomkrig fra selve USA. Det var, hvad han var helliget til. Og Putin blokerede det! Hvordan blokerede han det? Han gik over til en anden kæde og ændrede spørgsmålet og kom ind i et helt område, som ikke var det europæiske område i den almindelige forstand. Og hele dette område, fra Tyskland, og fra andre dele af Europa, begyndte at respondere til det, Putin havde gjort!

Pointen er derfor, at vi på alle punkter altid må søge menneskehedens fremskridt, i den forstand, at vi søger efter menneskelig udødelighed i de mennesker, der vil tage vores plads, når de skal tage vores plads, ud fra den antagelse, at de vil være i stand til, som en gruppe mennesker, som et samfund, at skabe evnen til ægte menneskelighed i fremtiden, eller i nutiden og ind i fremtiden.

Og det er denne optimisme, der giver folk inspiration til at hellige deres liv til det, der ligger forude, selv, hvis de skulle stå over for en trussel om døden. Og de inspireres af den kendsgerning, at de har folk, der bidrager til udviklingen af en mere fremskreden grad af udvikling af samfundet, end de nogen sinde tidligere har kendt.«

Titelbillede: St. Georg dragedræberen

[1] Se: **Rapport fra pressekonferencen i anledning af rapportens udgivelse**

Samt også: Introduktion til EIR's rapport v/Helga Zepp-LaRouche, »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«

RADIO SCHILLER den 28. september 2015: Optakt til Obama-Putin møde ved FN/ Xi Jinpings statsbesøg i USA

Med formand Tom Gillesberg

Modi forklarer Ban Ki-moon, at fattigdom, ikke CO2- udslip, er vigtigst

Den 27. september 2015 – Da Indiens premierminister Narendra Modi d. 25. september diskuterede med FN's generalsekretær Ban Ki-moon under FN's møde om mål for bæredygtighed, bragte han emnet om manglende tillid op. Ifølge talsmanden for Indiens udenrigsministerium Vikas Swarup bruger industrilandene tilsyneladende klimaemnet til at holde udviklingslandenes befolkningers levestandard nede, med påskud om at kontrollere

CO2-udslippet, rapporterede Indo-Asian News Service (IANS) i dag.

Modi sagde, at udviklingslandene skal have mulighed for at udvikle sig, og at industrilandenenes politik om at indføre restriktioner og kontrol af udviklingen ikke var vejen frem. »Der var brug for positive foranstaltninger, som f.eks. lempelser af finansieringen for projekter relateret til klimaforandringer, samt overførsel af teknologi, for at fremme bæredygtig udvikling, frem for negative foranstaltninger, der fokuserede på at begrænse CO2-udslippet«, sagde han ifølge IANS.

Senere på dagen, da han talte til et særligt FN-topmøde, betonedede Modi, at lande som Kina, Indien og Brasilien huser millioner af mennesker, der lever under ekstrem fattigdom (mindre end \$1.25 om dagen) – hhv. 80, 280 og 10 millioner. Det handler ikke kun om at opfylde de fattiges behov og om at opretholde deres værdighed eller tage moralsk ansvar, men at indse, at målet for en bæredygtig fremtid ikke kan opnås, hvis ikke dette fattigdomsproblem bliver adresseret, sagde han ifølge BRICS Post. Næsten 60 % af landbefolkningen i Indien lever i »afsavn« ifølge en måling, der måler syv socialøkonomiske forhold fremlagt i en regeringsundersøgelse fra tidligere i år, skrev BRICS Post.

Tema-artikel: Begynd med

Franklin Roosevelt's helhedsidé. FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

LPAC Fredags-Webcast, 25.

september 2015:

Hvad er Lyndon LaRouches råd til præsidenterne Obama og Putin forud for deres møde på tomandshånd i New York?

Mandag i denne uge markerede den officielle begyndelse af FN's Generalforsamlings sammentræde i New York City, hvor en stor del af verdens ledere vil være samlet for de næste to uger, midt i en meget usikker, og også meget farlig og omskiftelig, global strategisk situation. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i en erklæring, hun udstedte for et par uger siden **»En hasteappel til FN's Generalforsamling«**, så kunne dette være menneskehedens sidste chance for at droppe systemet med geopolitik og indvarsle et nyt paradigme, der bygger på menneskehedens fælles mål. I erklæringen siger hun: »Kun på denne måde vil vi overleve som art. Og efter denne standard vil statsoverhovederne på Manhattan blive målt.«

Af denne grund vil der være meget fokus på de første dage i næste uge, hvor statsoverhovederne vil samles på Manhattan for at holde taler og mødes; disse statsoverhoveder inkluderer Kinas Xi Jinping, Ruslands Vladimir Putin og USA's Barack Obama.

Engelsk udskrift.

We're coming to you LIVE tonight! We have plenty to update you on, so tune in LIVE at 8pm Eastern.

Transcript

MEGAN BEETS:

It's Friday evening September 25, and I'd like to welcome you all to our regular weekly webcast. My name is Megan Beets, and I'm joined tonight in the studio by Jeffrey Steinberg of *Executive Intelligence Review*, and Jason Ross and Ben Deniston of the LaRouche PAC science team.

Monday of this week marked the official start of the United Nations General Assembly meeting in New York City, where much of the leadership of the world has convened for the next two, in the midst of a very precarious, and also a very dangerous and rapidly transforming global strategic situation. As was said by Helga Zepp-LaRouche in a statement that she released a couple of weeks ago, "An Urgent Appeal to the United Nations General Assembly," this could be mankind's last chance to dump the system of geopolitics, and to usher in a new paradigm built around the common aims of mankind. She says in the statement: "Only in that way will we survive as a species. And by that standard will the heads of state in Manhattan be measured."

Now for that reason, much attention is focused on the early days of next week, when the heads of state will be gathering in Manhattan to speak, and to meet, heads of state including Xi Jinping of China, Vladimir Putin of Russia, and Barack Obama. Now, this brings us to the subject of tonight's institutional question which reads as follows: Mr. LaRouche, President Obama is set to have a one-on-one meeting with Russian President Vladimir Putin next week at the United Nations General Assembly in New York. According to a senior administration official: "Given the situation in Ukraine and Syria, despite our profound differences with Moscow, the President believes that it would be irresponsible not to test whether we can make progress through high-level engagement with the Russians. In particular, our European partners have underscored the importance of a unified message about the necessity of fully implementing the Minsk agreements. President Obama will take advantage of this meeting to discuss

Ukraine, and he will be focused on ensuring Moscow lives up to the Minsk commitments. This will be the core message of this bilateral engagement." What is your advice to presidents Obama and Putin?

So with that, I'd like to invite Jeffrey Steinberg to the podium to deliver Mr. LaRouche's response to that question, and also his views on the more general strategic situation.

JEFF STEINBERG: Thanks, Megan.

We had a lengthy discussion this afternoon with Mr. LaRouche, and we discussed this; and for the sake of precision, I want to briefly read you the pretty much exact comments that Mr. LaRouche made, and then I'll give some elaboration and set some context for what he had to say.

He said: Putin will handle the meeting with Obama fine. Let Obama get stuck. After nearly two terms, it is clear you cannot deal with him. You can only denounce him. He is no good, and never was. Only half-wits support him. Look at what he is. His step-father was the prototype. In essence, he is a nasty. Putin is fine. Obama is dangerous, after his step-father.

Now, I think it's important to realize that the statement, that was included in the institutional question from a White House senior spokesperson, is typical of what you get from Washington, D.C. today. This is true from the first day of the Obama presidency, and it was true throughout the presidency of George W. Bush, with Dick Cheney looking over his shoulder. There's nothing that is said in Washington that can be presumed to be truthful. There's nothing that is said in Washington that can be relied on as an accurate account of what's actually going on.

The fact of the matter is that the only reason that President

Obama, at the very last moment, agreed to this meeting with President Putin, is that he was boxed in to an absolute corner, and in fact, the proposal from Moscow for there to be just such a face-to-face meeting, was made over a month ago, and it took the White House just until the last 24 hours, to make the decision that they could not weasel their way out of this face-to-face meeting. So, when you get this high-falutin' language about, it would be irresponsible not to sit down with Russia, despite these tremendous differences, and the attempt on the part of Obama to turn the entire issue of the discussion around the situation in Ukraine, and to completely ignore what the Russians have done in Syria – and the opportunity that represents for actually defeating the Islamic State and these other Salafist jihadis – is sheer folly.

Mr. LaRouche's view is that if President Obama attempts to turn the discussion in that private meeting around Ukraine, his simple advice to Mr. Putin is to just say to Obama, "Mr. President, you made the decision, beginning in November of 2013, to support an outright neo-Nazi coup against a legitimately elected government because that government refused to sign on to a rotten deal that would have wrecked Ukraine, and would have led to the kind of crisis between Ukraine and Russia that we're seeing right now." And in fact, that's the simple truth of the matter. President Obama is committed to the idea of war with Russia. That commitment has been there from literally the very beginning of the Obama presidency, and in November [I think it's October-ed.] of 2011, when there was a decision made between President Obama, British Prime Minister David Cameron, and then-French President Sarkozy to summarily execute Libyan leader Qaddafi, rather than capture him and put him on trial, and go through the prolonged process with all that would have come out during the course of that trial, Mr. LaRouche said, this is vectored against Russia and China.

Now in the last days, just preceding the events now beginning

to take place in New York City, the German national television network, ZDF, aired a news magazine – kind of their equivalent of 60 Minutes – which went through a detailed exposé of the danger behind the fact that the United States is in the process of deploying a new generation of tactical nuclear weapons into Western Europe, and in fact, the B61-12, this new generation, is in fact an intermediate-range weapon which is a clear violation of both the Non-Proliferation Treaty and the Intermediate-Range Nuclear Force INF Treaty that was signed in 1988. These weapons, in fact, blur the lines of distinction between conventional and nuclear weapons. They are no longer simply deterrence against the old Cold War fears that the Soviet Army would come rushing through the Fulda Gap and would basically occupy half of Western Europe before anybody could do anything about it. The situation right now is that these new generation weapons are far more accurate, will carry a much-reduced payload, and can be fired from combat stealth fighters that will reach deep into Russian territory. The fact that the German national television network, a week before all these UN events, chose to put a very prominent documentary exposé of the danger behind this Obama decision, is indicative of the fact that it's not that there's unity between the US and our European allies over the situation in Ukraine.

There's been a decisive break led by Germany, now also including France; because they have come to the realization that Obama is a dangerous lunatic when it comes to Russia, and is jeopardizing the real possibility of a nuclear war on European soil. So, the Europeans have broken with Obama in a very demonstrable way. Germany, then France, then other European countries, have also come out fully supportive of the Russian military deployments into Syria; and have called for a much broader diplomatic initiative that does not exclude Russia, that does not exclude Assad in Syria, and does not exclude Iran. So the idea that there's unity within the western nations is an absolute fraud. Obama has created the

conditions where Europe, in many critical areas of security, is breaking with the United States and is moving – at least by natural impulse – towards seeking cooperation and an alliance with Russia.

So remember, when Russian President Putin a month ago began the deployment of significant military equipment into Syria, this was a strategic game-changer. The United States was in the advanced stages of reaching a rotten deal with Turkey and Saudi Arabia and Qatar and Kuwait, to establish a no-fly zone in the northern part of Syria that was to ostensibly be a safe haven against ISIS; but was in fact to be a zone where the jihadists could operate freely, because the Syrian air force was completely denied access to that. Now, you've got two squadrons of Russian advanced MiG fighter planes at a base just south of Latakia in northern Syria on the Mediterranean coast. This week, several thousand Russian engineers arrived in the port of Tartus to expand and modernize that port to be able to receive larger Russian battleships and supply ships. So the game has been dramatically changed in the Middle East, and it was not on the basis of President Putin seeking out a compromise with President Obama. It was based on taking a very clear political military calculation that by hitting Obama on this strategic flank in Syria, it would completely destabilize the White House; and it would create the conditions where Obama would make a series of significant political mistakes. If he mishandles the summit meeting next week on Monday with President Putin, this will be another indication of Obama walking into the kind of trap that has been set for him; first by his own behavior, and by his commitment on behalf of London and Wall Street to fomenting war against Russia.

And we've seen the same things in the case of China. President Xi Jinping arrived in Seattle, Washington earlier this week; and had three days of meetings out there. And now, has been here in Washington last night and today for a summit meeting

with President Obama. Preceding that summitry in Washington, the President sent Penny Pritzker, part of the Chicago mafia apparatus that put Obama in office; that created his political career. She's now Secretary of Commerce, and she was the finance chair of Obama's two Presidential campaigns. She was sent out to Seattle as a kind of a minder to sit in on all of the meetings that took place between top American business leaders and President Xi Jinping; to make sure that they toed the White House line of making accusations about China unfair business practices in dealing with American companies. So that kind of crazy behavior on the eve of a heads of state summit is another typical indication of how this President has tended to do business. So, again as Mr. LaRouche said, "Putin will handle the meeting with Obama fine; let Obama get stuck. After nearly two terms, it's clear you cannot deal with him; you can only denounce him." So that is, in all likelihood, the kind of approach with velvet gloves, that President Putin will take; and that certainly is Mr. LaRouche's recommendation of what he should expect out of this meeting with President Obama.

Now, I should say that there are elements within the US military – high-level people – who favor the idea of US-Russian military cooperation to genuinely go after and crush the Islamic State and the Nusra front. Their view is that: 1) there must be negotiations on what's called "de-confliction"; the US and Russia are going to be operating in the same theatres of activity over Syria, and it's very important that there be a level of coordination to avoid an accidental incident that could get out of control. There are those in the Pentagon and in the US intelligence community who wish to see direct intelligence sharing and ultimately coordinated operations against the Islamic State, involving the United States and Russia. There is a line of communication between President Putin through Russian Foreign Minister Lavrov, into Secretary of State Kerry; and it's very clear that there is both a diplomatic and a military initiative coming out of

President Putin. And he's expected to present that in considerable detail Monday morning when he addresses the UN General Assembly. That'll be just several hours before his Monday afternoon meeting with President Obama.

So, the Russians have taken a number of bold and critical initiatives. They've created a series of strategic *faites accomplis*; that's why President Obama authorized Defense Secretary Ash Carter to engage in phone discussion with Russian Defense Minister Shoigu last Friday. There will be a working group at the Pentagon chaired by Carter, but with representation from the Joint Chiefs and CENTCOM [Central Command—ed.] that will be negotiating and talking on an ongoing basis with Russian counterparts. This didn't come from negotiating and compromising with Obama; it came from forcing his hand and creating a series of unavoidable options. So, Obama is shaken; he's furious at what's happened around the Syria situation. He's furious that the efforts to create a blockade of Russian air links into Syria failed miserably; they couldn't even get Iraq to go along with banning Russian over flights over Iraqi airspace. So, the corridor from Russia through Iran and Iraq into Syria has been wide open; and that's the basis on which the Russians have carried out a very rapid and very significant military build-up inside Syria.

So, that's the backdrop to what's going to be happening in New York beginning this weekend and extending into next week.

Now, I think that there's an over-arching message that my colleagues will be addressing throughout the duration of this webcast, but I just want to put it clearly on the table right now, which is that there has been so much compromise, so much "practical decisions" that have been made over such a long time. This long pre-dates Obama, long pre-dates Bush-Cheney, really goes back *decades*, that the kinds of compromises on core principle have an erosive effect that is a grave danger. In fact, it's the single gravest danger to the survival of

mankind, that there is a willingness to make compromises on fundamental issues of scientific truth. We've seen that with the Pope's compromise in the encyclical, that gave ground to outright British genocidalists on this concept of global warming and climate change. So these kinds of compromises, which are considered to be in good taste, or to be expected of honorable gentlemen and -women, is a flaw, a deep pragmatic flaw that right now has created the conditions for the crisis that the world is facing. So, in the case of the Putin-Obama meeting coming up on Monday: no compromise. Truth. And on that basis we can get through this crisis, and avoid the kind of thermonuclear war that President Obama is toying around with.

BEETS: Thank you, Jeff.

Now, as Jeff just referred to, leading into the heads-of-state meeting that is to begin Monday in New York, events at the U.N. this weekend have been co-opted by the attempt to shape the ongoing discussion in a major way around the rotten agenda, the fraud, of so-called sustainable development. Now, a major part of that was kicked off this morning by the speech of Pope Francis in front of the plenary session, where he again, very unfortunately, pushed the doctrine coming from the British, that man is destroying the Earth, and must shift to a mode of stewardship and living harmoniously with Mother Earth, and to face the threat of climate change. So this began a weekend full of meetings of the U.N. Sustainability Summit around their 2030 agenda for sustainable development, which was, as Jeff said, in terms of a real tragic concession, voted up unanimously by the session shortly after the Pope's speech.

Now, as we've documented thoroughly in these webcasts, and also as is covered in great detail in the newly-released EIR Special Report, "Global Warming Scare Is Population Reduction, Not Science", the entire program of so-called sustainability

is nothing new, and it's a fraud which has been pushed time and again throughout the twentieth and now the twenty-first centuries by the leading factions of the British Empire. So what I'd like to do now is invite first Ben Deniston, followed by Jason Ross, to come to the podium to address, number one, what is the fraud of the policy of sustainable development, and number two, what would a *real* policy for human progress look like?

BEN DENISTON: Thanks, Megan.

I think I just want to start by referring to Mr. LaRouche's very clear and concise assessment of the situation around the Pope. You know, he's, I think, put this question in some terms that have important precision. The question we have, is, what convinced this Pope of all people to go along with this policy which is a genocide program. We may not know every aspect of *why* he's going along with this, for his personal motivations. Mr. LaRouche has made that clear a number of times, including in a discussion last night, his so-called Fireside Chat discussion, which is available on the LaRouche PAC website, but he's made that point a number of times. We may not know all of the motivation behind the Pope *himself*, but the facts are what they are, and we know that he's going along with the policy, which is a genocide policy, and we know *exactly* what forces have moved in on this Pope, and what they're characteristics are.

First and foremost, what we've identified and we've discussed on these shows, and we've discussed on the LaRouche PAC website, and one of the key individuals is this guy John Schellhuber, who has been for many years a leading operative and collaborator of the British Royal Family, very specifically in their genocidal population-reduction program. He shares the view of Prince Philip, of the Queen, of this degenerate oligarchical faction, that the world is well beyond

its carrying-capacity and needs – and world population must be reduced to around a few billion people. This is the view of Philip, and the other British Royals. This is the view of Schellnhuber. He's the one who's become a key advisor to the Pope on these environmental issues, on the so-called climate issue, including playing a leading role in this encyclical that the Pope released a couple of months back.

Now, you know, just to make this clear and put this on the table, just look at the guy's profile. In 2004, Schellnhuber was deployed along with Tony Blair's top science advisor at the time, Sir David King, together to go over to the United States to try and strong-arm the Bush Administration into going along with this climate change fraud policy. And apparently they were so egregious in their attempt to strong-arm the Bush Administration, that the Bush Administration issued a formal complaint to Tony Blair, complaining about the trip of Schellnhuber and the way he acted on it. It was later that same year, that Schellnhuber was named an official Honorary Commander of the Most Excellent Order of the British Empire, by Queen Elizabeth, and it's been said that he very much is offended if you do not call him by his official title given by the British Royals. In 2005, he worked with Tony Blair to organize a conference for the G-8 Summit in Scotland at the time, on the issue of this climate change fraud. Schellnhuber edited the proceedings of that conference, and the introduction to the whole thing was written by Tony Blair. Since then, he became the key advisor to Angela Merkel in Germany, presiding over the, really, dismantling of the German economy, with their nuclear-exit program, their insane carbon-reduction policy, and their suicidal green energy program. 2009, in the buildup to the Copenhagen Climate Summit, Schellnhuber worked closely with Prince Charles to try and build support for this summit, including making another trip to the United States to meet with then Obama as the President, to make sure the Obama Administration was in line with this whole program. So, you know, he's got a clear, very

high-level track record of trying to recruit and strong-arm leading officials to go along with this population-reduction program of the British. Now, he is the guy who has moved in on the Pope, bringing this entire program into the Vatican. As Megan referenced, just earlier today in his address to the United Nations, the Pope clearly asked for support from the world population, from the leaders represented there at the U.N. Summit, to support the upcoming Climate Summit in Paris this December, where they're trying to get nations to agree to really a suicidal commitment to reduce carbon emissions in the name of this fraud of a so-called climate-change scare. This is a killer policy, but the point is, that's the *intention*. This is being pushed by these radical de-population fanatics. They don't care about the facts, they don't care about the climate, they don't care about the reality of the science between CO2 and the climate – their objective is this population-reduction program. You know, what are that facts we actually know on CO2 and climate? Well, number one: there's been no warming of the Earth's temperature on average, for the past nearly 20 years, now, despite the fact we've been putting CO2 in the atmosphere at a faster rate than ever. So there's no evidence that the climate is highly sensitive, or highly responsive, to CO2, and there's no evidence to show that mankind is going to have some catastrophic effect. It's just getting ridiculous.

There's been no increase in extreme weather, despite what you hear. There's no evidence that CO2 can be tied to any increase in sea level rise, according to the most accurate measurements we have available. And, as an added irony to the whole thing, we know that the planet is actually getting greener, because CO2 is a plant food; it's not a pollutant, despite the insane proclamation of the EPA. It's a vital component to the biosphere, and the higher levels of CO2 have actually led to a greener planet overall.

But, the point is, these guys don't care about these facts.

They don't care about the scientific arguments, because they're starting from their program of a Malthusian population reduction policy, not any scientific argument. And Schellnhüber is a leading example of this.

Now, Mr. LaRouche has also emphasized the importance of highlighting the role of another figure, another situation, expressing this exact same fight, which is Jerry Brown, over in California, the governor of California. Where yes, he's also pushing this insane idea for a murderous reduction in CO2 emissions, but that agenda is really no different than his water policy, or maybe better said, his no water policy. The facts are clear; the reality is clear. There's plenty of water for California. Jerry Brown doesn't want new water for California. He doesn't *want* to develop new resources. He wants to kill off sections of the population; he wants to reduce the population of California.

There's no shortage of water supplies for the state. They're being denied to the population by the policies of that governor. As we've covered on these shows, on this site, we can get all the water we need for California, and we can actually get it in new ways. We can get it more quickly. We can get it more efficiently than ever before, if we decide to actually act human, and move to higher levels, by understanding how our galactic system operates.

You can ask the question: How do specifically the atmospheric components of our Earth's water system operate? How does the atmospheric aspect of the Earth's water cycle operate? Well, you can't actually understand that unless you understand how the Solar System as a whole is actually subsumed by the higher order system of the Galaxy as a whole. If you understand that, if we understand that, and we act on that; if we act on a galactic level, on a Galactic principle, then we can manage the world's water supplies in a completely new way. We can bring water to where it's needed, by managing the atmospheric characteristics of the water system, in a way we haven't been

able to do before.

But people like Jerry Brown – they don't want that. It's not that that's not an option; it's not that we don't have that available. They don't want that policy. The British Royal Family does not want that policy, because it's contrary to their Zeusian view of mankind. Because this shows us that mankind can go to qualitatively higher levels. We can create new resources. We're not limited by any finite amount of resources. We're limited by the boundaries of our knowledge at any given state, but what we can do as mankind is transcend to a higher state; go to a higher level of discovery, fundamentally transforming what the nature of the human species is in the Universe. Just like this galactic perspective is a clear demonstration of that, and that's what these people hate.

They want their Green program. They want a program of so-called sustainability. Not progress, not creation, not really truly human action, but sustainability, sustaining some prior earlier state of mankind as a fixed animal-like species.

So, this is the fundamental fight going on right now. And this is what's happening at the United States, with the so-called move to adopt some idea of a "sustainable" policy.

If you go to the fundamental principle of the matter, and Mr. LaRouche was very emphatic on this earlier today when we were meeting with him, sustainability is a Satanic policy. This is a scientifically defined Satanic outlook. Because this goes to a deeper issue, something quite frankly that the Pope should understand, but apparently he either doesn't understand it, or refuses to discuss. But the issue of what is the true nature of mankind. And Mr. LaRouche said this very clearly earlier today. He said: Sustainability is death. There is no such thing as sustainability. Without progress, mankind will cease to exist. Because the issue is that mankind as a unique species on this planet, is uniquely characterized by a type of

creative action, which does not exist in the domain of the animal world. Something that distinguishes our species as fundamentally unique. That *this* is what should be discussed at the United Nations right now. *This* should be the fundamental principle on which we discuss a new era of relations among nations, a truthful scientific insight and understanding of what mankind is as a creative species. Not a green program, not a sustainability program.

If you're starting from a green program, you're starting from a Satanic conception of mankind. Despite what the Pope said earlier today, despite what these crazy fanatics say, mankind is not a product of the natural biosphere, so to speak. We're not a product of animal life. We do not exist in any steady balance with nature that we have to maintain. It's not true.

Mankind, the existence of society today, is purely a product of mankind. We exist at the present state we're at right now, because of the creative contributions of prior generations that have created the current state of existence of our species. And that is what we need to focus on. That is what we need to understand.

We have to ask these questions: how is it that mankind uniquely creates his own future? And it's not just something that happened once, and then we've achieved that state and that's it. This is the substance of what makes us human: continual and unending progress. And I think the issue is that we have to treat – if we're going to treat individuals as truly human, we must recognize every individual's fundamental inherent right to participate in this process.

It's not just about biological life. It's not just about a lifespan per se. Sure, we need better living conditions. Much of the world needs better living conditions. We need longer lifespans, we need better health care, we need better infrastructure. That's all true. But, for what purpose? Do those lives actually get a chance to mean anything? They can

live out their lives, you can live and you can die, without even having the chance to make a fundamental human contribution to the progress of society, without having the chance to really be truly human, and actually participate in a creative process to move society forward.

So, that's the principal issue. That is why a green program, a program focussed on sustainability, sustaining some magical, fanatical idea of balance with nature, some inherent balance that we should just maintain, is a Satanic conception. There's nothing truly human in it. There's no actual creation. And so this whole green program – it's not just evil because it kills people. That is evil; it's evil to kill people. But it's evil because it denies people access to their real nature as mankind as a unique species. It denies people access the right and the ability to contribute something unique and something meaningful to the progress of society. So, this is the issue that Mr. LaRouche was emphatic that needs to be put on the table; the actual principle of what mankind is. What is the basis on which we need to move the world forward on a positive conception of true human nature? But even this Green program that we're talking about here today, Mr. LaRouche emphasized, is only a recent expression of a longer standing fight; a longer standing issue. Today's Green policy is not really unique; it may have new clothes, it may have a more recent expression. But it's a much longer standing policy, longer standing fight. And I think Jason has some more to elaborate here on the deeper roots of this issue.

JASON ROSS: I do.

One of the other things that the Pope had brought up at the United Nations was, that in this speech he says that as human beings, we have to follow certain laws of physics and chemistry and biology, because we have bodies. We need to talk about what it is that makes us human. And I'm going to

do that tonight in two aspects. One is from the standpoint of the scientist Vernadsky; and the other is from the standpoint of Zeus or Bertrand Russell against the Promethean outlook of man, and talk about what a real human identity must be and what we need to hold on to today.

So, is it true what the Pope said, that we have to follow the laws of nature and biology and chemistry and physics because we have physical bodies? Well, ask yourself this: Are there any unique things about us as a species? Do we apply laws of morality to animals? Do we say that a lion is being immoral when it's catching, hunting down some animal and then only eating half of it; wasting the leftovers? Are there any rosebushes or orange trees that are going to be attending the Pope's mass on Sunday? I doubt it. The difference between human beings and animals is an obvious thing to everybody in the sense that it's not hard to tell if you see something in front of you; is this a human being, or is this an animal? It's not hard to figure that out. Just as in the study of biology or physics, it's not difficult to know whether something that you're seeing is part of a living process or not. Some people might say, "Well, viruses are an unusual case."

So, what does Vernadsky have to do with this? Vernadsky, the Russian-Ukrainian biogeochemist who regular viewers of our website will have heard about I think a fair amount, he looked at life as a phenomenon. He looked at human life as a phenomenon; and rather than focussing on the actions of individual organisms the way a biologist would, his focus was more on life as a whole. The impact of life, the inter-relationship between life and the non-living material around it, and the reshaping of the originally non-living material around life by the process of the biosphere over billions of years. As a result of this process, we're going to compare life with non-life, and then look at the human. Because imagine if someone had said, "Well, life has to follow the

laws of physics and chemistry.” Imagine if you had gone back to the dawning of life on Earth, and said, “Wait a minute! Life, you’re going to destroy the planet; you’re going to alter everything. You’re going to reshape the soils; you’re going to change the atmosphere. Look at all that pollution you’re making.” This happened in life; the initial life on this planet lived off of chemical energy, such as deep sea vents, things in the crust, that sort of thing – chemical energy. The breakthrough invention in life of photosynthesis, where the light of the Sun became the fuel and power source for life; that was tremendous transformation [that] totally changed life’s relationship to the rest of the planet. It also led to the production of a very dangerous chemical. Unlike carbon dioxide, which isn’t going to hurt anything, oxygen is actually is toxic; you might have said life was polluting the planet. And indeed, the kind of life had to change to be able to live in an environment that had oxygen. New kinds of metabolic pathways were developed that used oxygen as part of metabolism; like we do, as animals.

So, there’s been a dramatic change in life’s presence on this planet. This is seen in the biogenic migration of atoms; of the flow of material from living organisms to the non-living – but almost undoubtedly shaped by life – surroundings. The flow back and forth between life and non-life. The development and growth of an increasing amount of biogeochemical energy. Vernadsky says that life increases its free energy; it colonizes the non-living. At this point, the whole crust of the Earth down to a certain depth, the atmosphere; it’s all been shaped by life. Vernadsky points to other differences. Take, for example, evolution. Now, evolution has a direction to it. I’d mentioned earlier the transition from chemical energy only to having photosynthesis, to developing higher forms of life – animals, warm-blooded animals. The process of cephalization, meaning moving towards the head, where in animal life, more and more of the senses, the neural systems developed into the head. That’s a process

that took place over time; making it possible for there to be human beings. Life doesn't respond the way chemical elements do in other respects. Life treats isotopes differently than can be explained by chemical or physical processes. It treats left- and right-handed isomers differently in a way that purely chemical processes don't.

So, there's plenty that distinguishes life from non-life. In a similar way, there's plenty that distinguishes human beings from life. Despite what you may have heard about lawsuits about chimpanzees or other such animals having human rights; they're not human. And this used to be an obvious thing. Let me read a section now from Vernadsky. This is from his paper "Problems of Biogeochemistry Two", and it's available in a Vernadsky anthology that we put together. (Anthology Book I Here) Vernadsky says:

"From the standpoint of the biosphere, the individual living organism is usually lost from view; in first place comes the aggregate of organisms – living matter. In biogeochemistry, however – in some strictly defined cases – at times it is necessary to pay attention to the discrete organism, to its individuality. It is indispensable to do this in those cases, where the activity of Man appears as a geological factor, as we see happening now, and the individual personality sometimes becomes vividly apparent and is reflected in large-scale phenomena of a planetary character. The human personality changes, accelerates, and causes geological processes of enormous significance, through its presence in the biosphere."

With human beings, individuals actually matter on a planetary scale; no individual animal matters on a planetary scale, no individual plant matters on a planetary scale, no fungus. With human beings, it's different; how is that? He said:

"We are living in a brand new, bright geological epoch. Man, through his labor – and his conscious relationship to life – is transforming the envelope of the Earth – the geological

region of life, the biosphere. Man is shifting it into a new geological state: Through his labor and his consciousness, the biosphere is in a process of transition to the noosphere. [From the root noeses, or thinking.] Man is creating new biogeochemical processes, which never existed before. The biogeochemical history of the chemical elements – a planetary phenomenon – is drastically changing. Enormous masses of new, free metals and their alloys are being created on Earth, for example, ones which never existed here before, such as aluminum, magnesium, and calcium.”

“Plant and animal life are being changed and disturbed in the most drastic manner. New species and races are being created. The face of the Earth is changing profoundly. The stage of the noosphere is being created. Within the Earth’s biosphere, an intense blossoming is in process, the further history of which will be grandiose, it seems...”

Human beings aren’t animals. Bio-behavior, by looking at human existence over time as a phenomenon; just looking at it a scientist, looking at it as something that occurred. We do things that animals have never done and never will. We transform biogeochemical processes; we create new states of existence in the universe on the Earth. We make new things happen that would not have happened by any means that was purely biological, physical, or chemical; we create.

Now this is a way of understanding the idea of human beings as being made in the image of God, for example. The distinction between human beings and animals used to be, this wasn’t really much of a question. Religions that look to Genesis and the notion that human beings are made in the image of God; that’s a clear distinction. Squirrels are not said to be so made. We see it in the indications that Vernadsky gives of the kinds of transformations we’ve made; so let’s talk about how that happens. And what that means about our identity, and what it means about how we have to approach the future. I want to read a response that Lyndon LaRouche gave last night

on a call of activists that we have every Thursday evening. I'll read the question, too. The question was:

"How do you deal with strengthening the spiritual ability for mankind, or the person to deal with the problem of the world? You mentioned people are becoming disheartened of the fact that the crisis is becoming unbearable for some. But how do you strengthen the quality in defending mankind?"

LaRouche in his answer, said:

"We have the means, mankind has the means to understand mankind. And what I said in an earlier remark this evening, that at a certain point, we are able to understand mankind, how? We understand that, because we are all human, and we all know that we are going to die, sooner or later. And we know that the question is, what's the meaning of our life? And many people have a big problem, because they have never been able to resolve what has been and what will be, 'the meaning of my life.'

"So you start with what has been the meaning of your life; then you go to the really tougher question, and you say, what is the meaning of your future of your life? And that means you have think, now, of what you are, and shape what you are going to be, in such a way that you do not feel shame about having lived. That means that you devote your life to making contributions which lead mankind to improve mankind! That is to improve people, living people. And rather than simply taking care of your own greed, and so forth, you've got to think about what you can do to influence people, to make the next generation, a better generation than the one you're living in."

He says, "That is a short way of saying it; but I think it's an adequately effective one."

Now, on this subject, LaRouche – when we spoke to him this afternoon – was very emphatic about drawing the contrast

between that outlook that he expressed and the outlook of mankind expressed by Zeus, or by Bertrand Russell, or by John Schellnhuber – sorry, I forgot your title there, John. You do it by not being practical. Now the story of Zeus and Prometheus is one of tyranny. Zeus the tyrant said that human beings were of a lower class than he; he was a god, human beings were these mere mortals. And that the power of fire was something reserved for him alone; it wasn't for human beings to have. If Zeus had his way, he'd exterminate the human race, as a matter of fact. Prometheus enters the story as the fire-bringer; as defying Zeus and bringing the power of fire to mankind, and in fact, creating mankind. Listen to this; you can understand the creation of the human species as a non-biological, non-animal – we're not animals. Here's Prometheus. He says: "Listen to the miseries that beset mankind. How they were witless before I made them have sense, and endowed them with Reason. First of all, although they had eyes to see, they saw to no avail. They had ears; but they did not understand." Your cat, as much as you love it, probably doesn't understand a whole lot. "But just as shapes and dreams throughout their length of days, without purpose, they wrought all things in confusion." He says, human beings didn't know how to build houses; didn't know how to use wood; didn't understand the seasons; didn't know when to plant crops; didn't know how to navigate using the stars; didn't have numbers; didn't have poetry; didn't have writing; didn't use animals to do their chores for them; and didn't have sailing. And didn't have metallurgy; he goes on. Prometheus, yes; the fire-bringer. The power of fire which no animal species uses; and creativity itself as a whole, defining the human race.

Now, against that idea of the human race, stood Zeus then and, in our time over the past century, has loomed very large – Bertrand Russell. I'm not going to say a lot about Bertrand Russell; we've got a lot of material, we've gone through this a good deal in the past. But to give a short reminder, I

suppose you could call it, in 1900, Bertrand Russell took up a task that was put down by David Hilbert about, in effect, killing science. The specific idea was about turning mathematics into a branch of logic; but what the whole pursuit meant to Russell was eliminating creativity. To turn science – instead of being something creative where new things could occur, where new discoveries happen; Russell sought to destroy it, and say, “We’ve really got it all figured out; and everything in the future can be derived from the past. We can take the model of Euclid; you derive from what you’ve already got, and that’s all that we’re going to have in the future.” And that really has taken over science; modelling, curve-fitting, throwing in more parameters to explain anomalies in the way that Ptolemy or Copernicus did by adding in extra epicycles. Approaching things mathematically, rather than as a scientist in the tradition of Mendeleev, Kepler, Cusa, Fermat, Leibniz, or a great musician.

So, I’d like to actually at this point get to a short idea about this from Percy Shelley. Now, Percy Shelley wrote a poem, *Prometheus Unbound*. Aeschylus’ play *Prometheus Bound* is only the first of a trilogy, and the other two plays have been lost; we don’t have them. But let me read an epilogue to Shelley’s poem, *Prometheus Unbound*. He’s writing this to Prometheus. He says that

“To suffer woes which hope thinks infinite; to forgive wrongs darker than death or night; to defy power which seems omnipotent; to love and bear; to hope ’til hope creates from its own wreck a thing it contemplates. Neither to change, nor falter, nor repent. This, like thy glory, Titan, is to be good, great, and joyous; beautiful and free. This is alone life, joy, empire, and victory.”

That the greatest power that we have lies in our minds; lies in the power to do new things; lies in the power to – as we understand it today through LaRouche’s economics – to live our lives in such a way that not only can we feel good about

ourselves, but that we can have access to a necessity. In other words, it's possible to live a life in such a way that you will have been necessary to the future.

And as Ben said, just as we must prevent people from being killed – murder is wrong; we can't have a SPCA approach to human beings. To develop the Third World like adopting a poor puppy from the pound, or something like that. That's not a human approach to our fellow human beings. The development that we need is one in which people are elevated to being able to play a role in that development process itself; and to be truly human. To know what means, to have an idea of what future must be; and as in that quote from LaRouche, to shape yourself, and live your life in shaping yourself to be able to bring that about. That is the highest form of freedom for an individual. And by bringing that to society as a whole, we can achieve the true highest sort of freedom; which is not only a freedom from want, oppression, tyranny; but it's freedom to express intelligence, a freedom to know. It's a very developed sense of freedom; the highest sense of freedom. And to make that something that people are able to participate in, is truly the highest work for us today.

BEETS: Thank you very much, Jason.

With that, I'm going to bring a close to tonight's broadcast. I'd like to thank Ben, Jason, and Jeff for joining me tonight; and I would like to thank all of you for watching.

Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Leder: USA: Nu har vi mulighed for at bringe Forfatningen tilbage

25. september 2015 – Lyndon LaRouche sagde i går, at vi må benytte FN's Generalforsamling til at bringe USA tilbage til sin Forfatning. Det vil sige, at vi må bruge de kalejdoskopiske skift – til det bedre – i nationernes politik og relationerne imellem dem, som blev udløst af Vladimir Putins overraskelsesmanøvre ind i Syrien, til at lukke Wall Street ned og smide Barack Obama ud af embedet. Siden Putins overraskelsestræk er den tyske regering vendt på en tallerken mht. spørgsmålet om flygtningene, der trænges i Europa. Kansler Merkel besluttede at gå ud med en velkomst af flygtningene og skaffe dem uddannelse og jobs i stedet for at forsøge at smide dem ud.

Men LaRouches analyse indbefattede, at det tyske politiske skift ikke vil være begrænset til flygtningespørgsmålet – at det ville være langt mere generelt. Og det har allerede vist sig at være sandt. I går, blot en dag efter en telefonsamtale med Obama, **trodsede kansler Merkel åbenlyst hans politik**, da hun under en pressekonference meddelte, at krisen i Syrien må forhandles med Bashar Assad, og ligeledes med Iran og Rusland. I dag støttede begge de to tyske regeringskoalitionspartneres parlamentariske gruppeledere fra CDU og SPD hende.

Dernæst var Obama, under ekstremt pres, i dag tvunget til at gå med til et møde mandag med Ruslands præsident Putin – et møde, der vil blive meget risikabelt for Obama, fordi Putin ser lige tværs igennem ham og har alle kortene på hånden.

Men husk, at LaRouche har understreget den pointe, at Obama ikke vil gå stille – tværtimod, hans impuls vil være at begynde en krig snarere end indrømme, at hans tid endelig er

omme. Da Obama f.eks. bemyndigede forsvarsminister Carter til for første gang at tale med sin russiske modpart Shoigu den 18. sept., blev det meddelt, at formålet var »dekonflikation« – at forsøge at sikre, at amerikanske og russiske styrker ikke ved et uheld ville begynde at beskyde hinanden i Syrien. Ikke så hurtigt! Den 22. sept. sagde Pentagon, naturligvis efter en indgriben fra Obama, at Carter IKKE har planer om at diskutere dekonflikation, før Rusland ændrer sin støtte til Syriens valgte præsident, Bashar Assad!

De naive ville sige, at Obama værdsætter regimeskift højere end amerikanske soldaters liv, men LaRouche har mere præcist observeret, at Obama simpelt hen elsker at dræbe, og længes efter at dræbe på en langt større skala nu, hvor han er trængt op i en krog – hele vejen til en atomkrig. I et lignende træk fra Obamas side har magasinet *Foreign Policy* rapporteret, at USA i hemmelighed har nedlagt veto mod en russisk resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en bredere og effektiv koalition imod ISIS, selv efter, at Rusland inkluderede ændringer, der tilfredsstillede andre lande.

Hvis nogle blandt vort folk, efter to valgperioder med Obama, ikke længere erkender ham for at være den dræber, han er, så skyldes det ikke, at Obama har forandret sig til det bedre, men derimod den degeneration, som hele vores kultur har lidt under, under hans misregimente. Obama er en masse-morder, ligesom hans indonesiske stedfader Lolo Soetoro. Den seneste runde med degeneration under Tåbelige Bush og dernæst den endnu værre Obama bør minde os om en tidligere runde, der begyndte med forsøget på at myrde Ronald Reagan, for hånden af en person med tilknytning til H.W. Bush, kort tid efter Reagans indsættelse, og som sluttede med Bill Clintons ydmygelse og degradering, kort før hans anden valgperiode sluttede.

Amerikanere, der var blevet voksne før eller under perioden i 1960'erne efter JFK's mord, husker med al tydelighed den totale forandring, vort land gennemgik som følge af rock-

narko-sex-modkulturen. Men der er langt færre mennesker, der erkender denne efterfølgende runde af degeneration.

Inden for disse rammer har LaRouche understreget det forfald, som har fundet sted i USA's Senat, der er efterladt uden nogen intellektuel eller moralsk dybde.

Den større sammenhæng, i hvilken man skal se denne forfaldrunde, er det generelle forfald i det tyvende århundrede, forud for hvilket forfald kansler Bismarck blev afsat af den Britiske Krone i 1890, der umiddelbart efterfulgtes af det politiske mord på præsident William McKinley i 1901.[1] McKinley havde en politik for verdensfred – en politik for harmoni blandt nationer, ligesom den politik, Kina i dag forfølger, som FDR forfulgte med sin plan om FN, og som den politik, Lyndon LaRouche fremlagde i sin Manhattan-dialog fra 19. september.[2] McKinleys præsidentskab skal ses som en fortsættelse af Ulysses Grants militære lederskab, hans præsidentskab og hans indsats efter sit præsidentskab. Grant var igen en fortsættelse af Abraham Lincoln.

Det er velkendt, hvem det var, der myrdede McKinley; det var den samme magt, der myrdede Lincoln, og den samme, der intrigerede for at få Bismarck afskediget.[3]

Nu, mere end et århundrede senere, har vi det privilegium at befinde os i den position, som vi har – en position, der er vundet gennem Lyndon og Helga LaRouches indsats, og dem, der hjalp dem. Vi har det privilegium at genoprette Den amerikanske Forfatning ved at nedlukke Wall Street, og bortvise Obama fra embedet – med hjælp fra det, der finder sted på De forenede Nationers Generalforsamling på Manhattan.

[1] Se: Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord, Tema-artikel,

[2] Se: <https://www.youtube.com/watch?v=63PgCpj8jPY>

[3] Se: Afsættelsen af Bismarck og starten til Første

Leder: USA: Fokus på Manhattan, mens Obama truer med Verdenskrig

24. september 2015 – Tyngdepunktet for verdensanliggender ligger på Manhattan i denne og næste uge, hvor verdens ledere ankommer til FN's Generalforsamling, og præsident Obama har til hensigt at bruge lejligheden til at fremme krig. Mandag, den 28. sept. vil Obama, den russiske præsident Putin, den kinesiske præsident Xi Jinping, den franske præsident Hollande og den iranske præsident Rouhani tale til FN's Generalforsamling. Ulig de fleste FN-generalforsamlinger vil begivenhederne i år være af historisk karakter, idet spørgsmål om krig og fred vil være på bordet.

Den russiske præsident Putin har præsenteret Obama for et *fait accompli* med de intense, russiske, militære deployeringer til Syrien. Den russiske deployering har foregrebet Obamas planer om at alliere sig med Tyrkiet og Saudi Arabien og etablere en flyveforbudszone i det nordlige Syrien, som vil gavne jihadisterne og tilsigter at vælte Assad-regeringen og skabe et salafist-tilflugtssted på Middelhavets østkyst. Det er nu taget af bordet som resultat af Putins modige og rettidige handlinger. Ud over deployeringen af mindst to eskadriller russiske MIG-kampfly til Latakia-området, er russiske ingeniører nu ankommet til flådehavnen i Tartus for at udvide faciliteterne til at kunne modtage større, russiske krigsskibe og forsyningskibe. Putin har også sat en stopper for Israels dominans over syrisk luftrum og har i mandags meget ligefremt

fortalt den israelske premierminister Netanyahu, at Rusland ikke vil tillade israelske fly frit at angribe Hezbollah-konvojer inde på syrisk territorium.

De russiske træk tvang Obama til at tillade sin forsvarsminister Ashton Carter at etablere en kontaktkanal direkte mellem USA's og Ruslands militær. Amerikanske efterretningskilder rapporterer, at russiske overvågningsdroner allerede opererer over syrisk territorium, hvor USA også har været aktiv. En vis, begrænset grad af »dekonfliktion«-kontakt – altså aftaler om forholdsregler, der skal mindske risikoen for uheld og fejlregninger i nærkontakt mellem de to militærstyrker, som dermed på farlig vis ville optrappe spændingerne – er allerede blevet etableret på jorden, og nogle fornuftige kredse i det amerikanske militær går ind for russisk-amerikansk udveksling af efterretninger og eventuelle, koordinerede operationer imod Islamisk Stat og andre jihadister.

Obama vil imidlertid aldrig acceptere en sådan fornuftig politik. Han er fanatisk indstillet på en konfrontation med Rusland, og man kan forvente, at han vil foretage en eller anden irrationel handling i New York City (et russisk forslag om et Obama-Putin-topmøde på tomandshånd er endnu ikke blevet besvaret af Det Hvide Hus) for at optrappe konfrontationen, snarere end at tage imod de russiske tilbud om reelt samarbejde for at bekæmpe terrorister.

Lyndon LaRouche understregede i denne uge, at den største fare i den aktuelle situation er, at ledende embedsmænd i Washington, inklusive ledende medlemmer af det amerikanske Senat, har blokeret sandheden om Obamas narcissisme og had til Putin ude. De begår den fejl ikke at se den umiddelbare fare for, at Obama begår en sindssyg provokation over for Rusland, selv om alle tegn herpå er til stede.

Obama har godkendt deployeringen af en ny generation af atomvåben til Europa. B61-12 er nominelt et taktisk atomvåben,

men opgraderingerne giver det en større præcision, og de kan lanceres fra 'snigende' (stealth) bombefly, der kan nå russiske grænser. Tysklands nationale TV-netværk har vist en dokumentar, der viser, at Obamas politik udvisker linjerne mellem konventionel og atomar krigsførelse og i høj grad øger faren for en udslettelseskrig med Rusland. Efter planen skal Tyskland modtage 20 af de nye B61-12 atomvåben, og senere i år vil kampfly i det tyske Luftwaffe begynde at blive ombygget, således, at de kan lancere disse atomsprænghoveder – under ordrer fra USA.

General David Petraeus, er nu er militærrådgiver til Obama, havde foretræde for Senatskomiteen for Væbnede Tjenester i begyndelsen af denne uge for at promovere ideen om, at USA skulle lancere en bombekampagne mod de Syriske Luftstyrker. Han har for nylig opfordret til en alliance mellem USA og Nusra Front, den officielle al-Qaeda-aflægger i Syrien.

Forud for sit topmøde i Det Hvide Hus med den kinesiske præsident Xi Jinping har Obama udsendt sin handelsminister, Penny Pritzker, til Seattle for at intimidere amerikanske foretagende-ledere, der skal mødes med den kinesiske præsident, til at angribe Kina for unfair handelsmetoder. Pritzker har lyttet med i private samtaler mellem Xi og de amerikanske forretningsfolk – for at sikre, at amerikanerne overholder Obamas hårde linje.

Denne form for galskab fra Obamas side er ikke ny. Så tidligt som i april 2009 havde LaRouche i en international webcast advaret om Obamas alvorlige narcissisme, og flere måneder senere krævet, at Obama blev fjernet, før han sprængte hele verden i luften, gennem påkaldelsen af bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Seks år senere kan disse advarslers korrekthed ikke drages i tvivl.

Det, der er anderledes nu, er imidlertid, at verden befinder sig på randen af generel krig og total disintegration af det transatlantiske finanssystem. Begge disse begivenheder kunne

forekomme, hvornår det skal være, og den eneste fornuftige måde at forhindre det på er at fjerne Obama fra embedet.

De begivenheder, der finder sted hen over de næste par uger i New York City, stiller amerikanske såvel som globale ledere over for en udfordring. Så længe, Obama fortsat sidder i embedet, vil menneskeheden fortsat være i fare.

Leder: Lyndon LaRouche: Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

***LaRouche:** Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.*

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes,

at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

LaRouche: Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virksomhedsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

LaRouche: Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

LaRouche: Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets

nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, hvad der har været en form for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dets rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske

system.

Video: EIR Pressekonference Live: Skræmmekampagne om Klimaforandring er befolkningsreduktion – ikke videnskab

Vær med på pressekonferencen der præsenterer udgivelsen af Executive Intelligence Review's seneste specialrapport, »Skræmmekampagne om Klimaforandring er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab«,

tirsdag 22. september 2015, kl. 11:00 AM Eastern.

Denne rapport udgives på optakten til FN's Generalforsamling i New York og Pave Frans' besøg i USA, hvor begge disse begivenheders dagsorden for reduktion af verdens befolkning er i fuld gang. Denne rapport går lige til hjertet af svindelen med 'klimaforandring': Befolkningsreduktion.

Leder: Vi går fremad, mens Wall Street dør

22. september 2015 – Mens *EIR*'s og LaRouchePAC's mobilisering omkring det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i dag fortsatte med et stort, offentligt møde i New York, reagerede diplomater, journalister og New York'ere – som Lyndon LaRouche udtrykte det – »I synes at gå fremad, mens Wall Street går tilbage.«

LaRouche kaldte det bemærkelsesværdigt, at flere bankierer og økonomer i løbet af de seneste dage over for *EIR* har understreget, at det, som Federal Reserve og andre centralbanker nu gør på Wall Streets bud, er dybt destruktivt for økonomien og for levestandarden. Desuden signalerer det, at Wall Streets finansinstitutioner ikke længere er levedygtige og står over for en total nedsmeltning.

Den amerikanske økonomi i sin Wall Street-dominerede form er død. Selve Wall Street, anført af Goldman Sachs, kræver nu desperat »mere lempelse« – negative renter, konfiskering af indskyderkonti – fra Federal Reserve og andre centralbanker, for at afværge dets kollaps. Dette er blot en defensiv taktik, der intet løser for Wall Street, men som i høj grad kunne forværre økonomien, hvis det ikke stoppes.

Tiden er inde til at lukke Wall Street ned: muligheden for en reorganisering af banksystemet under Glass-Steagall og et økonomisk genrejsningsprogram efter FDR-modellen er klar.

Tirsdag morgen ved FN går vi i direkte kamp mod Wall Streets/City of Londons »grønne« nulvækstpolitik, med en pressekonference, der annoncerer den nye *EIR*-rapport, »Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science« (»Global

opvarmning som skræmmevision er befolkningsreduktion, ikke videnskab«).

Vi befinder os helt tydeligt på randen af et pludseligt skift. Det er LaRouches synspunkt, at den russiske præsident Putins strategiske initiativ, der støttes af Kina, for en reel koalition imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme, klart er ved at lykkes internationalt. Hele den betydeligste del af den amerikanske presse indrømmer åbent – om de så er nok så rasende over det – at Putins »tour de force« – kunststykke – vælter præsident Obamas mislykkede og katastrofale politik med krige for regimeskift.

Dette er, kommenterede LaRouche, en ændring i de globale anliggender, foretaget af Putin – igen, støttet af Kina – og ikke en lykkelig ændring for ham. Det er strategisk og har haft en stærk virkning i hele Eurasien. Krigsmageren Obama er udmanøvreret; men bliver han smidt ud af embedet? Hvis han bliver smidt ud, kan USA finde sammen med andre større nationer over dette og andre afgørende spørgsmål.

Men USA's reaktion på denne nye situation er stadig ekstremt vigtig. For at være positiv må denne reaktion inkludere, at Obama fratages al magt.

Leder: Påbegynd processen med at harmonisere menneskeheden

21. september 2015 – I en tale til en forsamling på Manhattan lørdag opfordrede Lyndon LaRouche til at bringe verden ind i en ny periode med Harmoni.

»Vi befinder os på et tidspunkt, hvor vilkårene for menneskeheden er meget onde. Der er imidlertid visse bevægelser, der er ved at tage form, og som kan frembringe en form for harmoni mellem forskellige dele af den menneskelige kultur, og det er, tror jeg, hvad målet må være. For hver del af menneskesamfundet har sin egen karakteristika. Men de karakteristika, som vi søger, er dem, der er harmoniske, harmoniske for den specifikke befolkning.

Det er et moralsk spørgsmål. Det er et spørgsmål om tilfredsstillelse. Det er ikke bare det, at man ønsker at have sit eget sprog og tale det. Man ønsker, at de ideer, som dette sprog videreformidler, skal være i harmoni med andre dele af menneskeheden.

Det går ikke alt for godt med dette, på dette grundlag. Men, vi kan fokusere på den intention, at vi må komme til denne form for harmonisk relation mellem forskellige menneskelige befolkninger, der har forskellige egenskaber. Det er så godt, som vi kan gøre det. Det er ideen med at satse på det harmoniske udtryk, mellem forskellige sprog, forskellige specifikke kulturer, forskellige erfaringer. Men vi kan frembringe harmoniske indbyrdes relationer i og mellem disse nationer, og deres kulturer.«

I den kommende uge vil denne indsats for at skabe denne harmoni være fokuseret på Manhattan, hvor FN's Generalforsamling træder sammen.

Mandag (21. sept.) vil LPAC demonstrere direkte uden for FN i anledning af den Internationale Dag for Fred, og med forestilling af LPAC's Manhattan-kor og med bannere, der siger: »Putin stopper Obamas holocaust.«

Tirsdag vil repræsentanter fra **Lyndon LaRouches videnskabsteam præsentere EIR's massive rapport**, der afliver svindelen med global opvarmning som det djævelske ondskab, det er.

Se pressekonferencen live:

Dette er en afgørende intervention imod de uenigheder, som vi vil få at høre senere på ugen under FN's konference for bæredygtig udvikling, samt det britiske monarkis indfangede Pave Frans' opfordring til befolkningsreduktion.

Dette vil sætte scenen for den efterfølgende mandags indledende diskussion i FN, som vil se Barack Obamas uharmoniske krav om krig og ødelæggelse, i modsætning til den kinesiske præsident Xi Jinpings og den russiske præsident Vladimir Putins krav om en ny samarbejdsånd blandt menneskeheden.

Verdens øjne vil være rettet mod Manhattan. LaRouches styrker vil være der, for at få det til at synge.

RADIO SCHILLER den 21. september 2015: Skifte i den globale verdensorden undervejs

Med formand Tom Gillesberg

USA: Senator Mike Gravel ved FN: Kinas politik tilbyder løsninger på Obamas ulykker

14. september, 2015 – Forhenværende senator for USA, Mike Gravel fra Alaska, præsidentkandidat for det demokratiske parti i 2008, og mangeårig skarp kritiker af USA's udenrigspolitik, inklusive Obama-regeringens, fortalte i dag FN's presse i New York, at Kinas politik tilbyder løsninger på verdens økonomiske og politiske krise. Gravel henviste til Kinas udviklingspolitik med "Et bælte, en vej" for global infrastruktur som løsningen på verdens økonomiske krise og sagde, at han ikke kunne se nogen løsning komme fra Obamas USA.

"Dette er Silkevejen, som ikke har noget at gøre med militarisme at gøre", forklarede han. "Dette er Silkevejen, som er designet til den økonomiske forening af Asiens og Europas kontinenter gennem Eurasien – og det vil være et system med jernbanetransport, med veje og med investeringer langs med vejen gennem denne proces, og derefter med udvidelser mod syd ind i Arabien og Iran.

"Så når vi ser på den totale plan – og organisationen EIR, Executive Intelligence Review, har udgivet et hæfte om den, som er helt fantastisk i sine detaljer."

"Der er ikke involveret nogen plan om overherredømme", sagde Gravel og tilføjede: "Man kommer, man tilslutter sig, og det er ingen betingelse, at man er enig om alle facetter af deres politik. ... Og BRIKS er også i færd med at etablere en finansinstitution for at imødegå det, der foregår med IMF og Verdensbanken."

Senator Gravel gjorde også rede for den "forfærdelige" udenrigspolitik, som føres af USA's neokonservative, så som Victoria Nuland, med Obamas støtte til Ukraine. Den russiske præsident Putin reagerede og handlede intelligent for at forhindre krigen i at eskalere, ved at annektere Krimhalvøen, fremførte Gravel. Obama, sagde han, er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988 og dens neo-konservative.

Gravels to timer lange pressekonference affødte mange spørgsmål fra de 20-30 fremmødte pressefolk. De indbefattede Kinas *People's Daily*, *China Daily*, Xinhua, og *Wenhui Daily*; Itar Tass fra Rusland; Deutsche Welle Radio, det tyske presseagentur og taz.de fra Tyskland; *The Wall Street Journal* og wnd.com fra USA; Italiens *La Stampa* og Ansa news agency; Canadas Global Research; Pakistans *The Dawn* og Associated Press fra Pakistan; *Al Akbar* fra Beirut; Al Hurra TV, fra Mideast Broadcasting Network; Salima Press, iransk, bulgarsk and japansk presse, samt andre.

Senator Gravel blev introduceret af medlem af FN's korrespondentsammenslutning, Joe Lauria fra *Wall Street Journal*, som rapporterede, at han havde rejst sammen med Gravel i begyndelsen af 2008, da denne, som demokratisk præsidentkandidat, deltog i en debat med 8 andre kandidater, deriblandt Hillary Clinton og Barack Obama. Lauria sagde, at, i 1971 havde Daniel Ellsberg taget skridt til at afsløre de tophejmelige efterretninger, der var indeholdt i Pentagon-dokumenterne om Vietnamkrigen, men at "kun senator Mike Gravel havde mod til at påtage sig at indlæse de klassificerede dokumenter i Kongressens Protokol. (Fordi der ikke var et beslutningsdygtigt Senat, måtte Gravel indkalde til en høring i Komiteen for Bygninger og Grunde, som han var formand for 29. juni 1971, og, under pressens tilstedeværelse, oplæste han ved høringen Pentagon-dokumenterne, der senere blev udgivet af Beacon Press med titlen: "Senator Mike Gravels udgave af Pentagon-dokumenterne.)

Senator Gravel fortalte tilhørerne fra pressen i dag:

"Vi behøver ikke prædike om dette forfejlede demokrati rundt omkring i verden. Obama er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988, og dens neo-konservative. I 1998 pressede disse neo-konservative Bill Clinton til at angribe Syrien, Irak og Iran. Formand for Den Nationale Fond for Demokrati; Det amerikanske Fredsinstitut, Steven Hadley krævede, at Syrien blev bombet og Ukraine militariseret. NATO er en forlængelse af hele dette kompleks, og dets virkninger strækker sig ind i indenrigspolitik."

Som et eksempel på dette nævnte senator Gravel "Obamacare", som han sagde, er tre gange så dyrt som sammenlignelige sundhedssystemer i resten af verden, og tilføjede, at USA har det dårligste servicesystem. USA's befolkning ønskede et regeringsbetalt system, sagde han; Obamacare støtter forsikringselskaber og medicinalindustrien.

Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik.

Af Helga Zepp-LaRouche

19. september 2015 – I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke

lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommen-de uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står over-for, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.

Download (PDF, Unknown)

LaRouche-bevægelsen vil være massivt til stede hver dag ved De forenede Nationer, New York City

18. september 2015 – Jeg hedder Diane Sare fra LPAC Policy Committee, og jeg taler fra Manhattan foran FN, der fejrer sin 70-års fødselsdag her i New York City. Lad mig sige det diplomatisk, at præsident Barack Obama er et r..h.. . Han er blevet fuldstændig udmanøvreret af handlingerne foretaget af den russiske præsident Vladimir Putin, der korrekt har besluttet at intervenere militært i Syrien for at knuse ISIS og forhindre den tvungne afsættelse af præsident Assad på kort sigt. Faktisk er præsident Obama blevet så destabiliseret af disse nylige handlinger, at han ikke engang har været i stand til at besvare præsident Putins forslag om, at de to bør mødes

privat på sidelinjen af FN's Generalforsamling, der vil finde sted her i de næste tre uger.

Download (PDF, Unknown)

Vil Obama og Putin mødes i New York?

16. september 2015 – Præsident Obama og den russiske præsident Vladimir Putin vil være i New York City samtidig, under samlingen af FN's Generalforsamling senere på måneden. Det er dog imidlertid endnu uvist, hvorvidt man kan arrangere et møde mellem de to eller ej, for at drøfte Syrien eller andre relevante spørgsmål. *New York Times* rapporterer, at Det Hvide Hus er »delt af en debat over, hvorvidt de skal mødes for at forsøge at afklare deres uoverensstemmelser før krisen«. På den ene side er de, der argumenterer med, at løsningerne på både problemerne i Ukraine og i Syrien går gennem Moskva, og derfor bør vi forhandle med dem. »Men der er imidlertid andre, der er bekymrede for, at en accept af et møde blot ville være en fordel for hr. Putin og belønne en international tyran.«

Uanset imidlertid, om denne splittelse er reel eller ej, så ved Det Hvide Hus tydeligvis ikke, hvad det er, Putin foretager sig. I går talte den amerikanske udenrigsminister John Kerry med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for tredje gang på ti dage, for at klage over den russiske, militære deployering i Syrien, »Men amerikanerne var stadig ladet tilbage i forsøg på at fatte hr. Putins intentioner og spekulere over, om han kunne presses til at blive en mere konstruktiv spiller omkring Syrien, som de sagde, han havde været under forhandlingerne omkring Iran.« Det Hvide Hus'

pressesekretær Josh Earnest sagde i går, at Obama vil være villig til at forhandle med Putin, hvis han (Obama) »afgør, at det ville fremme vore interesser«. Ved »vore interesser« mener Earnest, at Rusland skal tilslutte sig politikken med regimeskift, hvilket Putin selvfølgelig aldrig vil gøre.

I Pentagon taler forsvarsminister Ash Carter ikke med sin russiske modpart, forsvarsminister Sergei Shoigu. Dette blev bekræftet af pressesekretær Peter Cook, der i går i en rutinemæssig briefing til pressen, og senere i en opfølgende udtalelse, sagde, at Carter på dette tidspunkt ikke ser nogen grund til at åbne en kanal til Moskva, mens Kerry har førertrøjen på. Cook bekræftede også, at der heller ikke finder drøftelser sted på højeste militære niveau.

Associated Press mener, at Pentagon er blevet sat ud på et »sidespor« mht. drøftelser med Rusland om Syrien, og antyder, at det skyldes en plan, der kommer uden for Pentagon selv, selv om de ikke uddyber dette. De bemærker imidlertid, at Carters afvisning af at ville forhandle med sin russiske modpart er et skift i forhold til Chuck Hagel, Carters umiddelbare forgænger, der »foretog flere telefonopringninger til Shoigu for at give udtryk for sin bekymring over Ruslands annektering af Ukraines Krim-region«.

POLITISK ORIENTERING 17. september 2015: Vi bevæger os væk fra atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd: